HET VOORUITZICHT

Foto's Ton Broekhuis, **tekst** Eddie Marsman

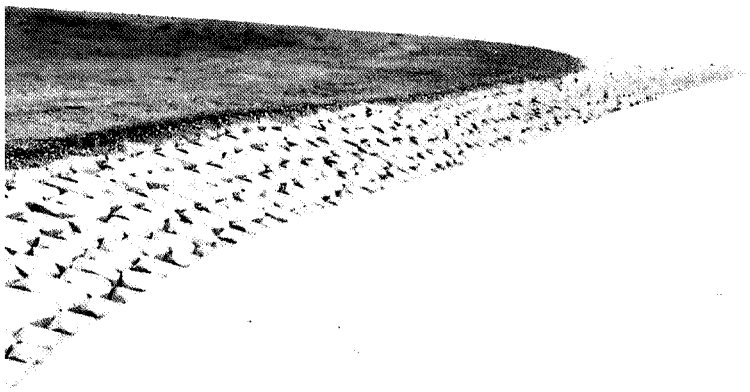

Nog even over dat meer.

Het zevenkeerzogrootalshetZuidlaardermeermeer of het netzogroot-alsdeFrieseFluessenenhetHegermeersamenmeer. Het Supermeer of het Meer van Beukema, dat als het doorgaat vast het Oldambtmeer gaat heten. Het meer van Scheemda tot Nieuweschans, en van Finsterwolde tot Beerta (en alles daartussen).

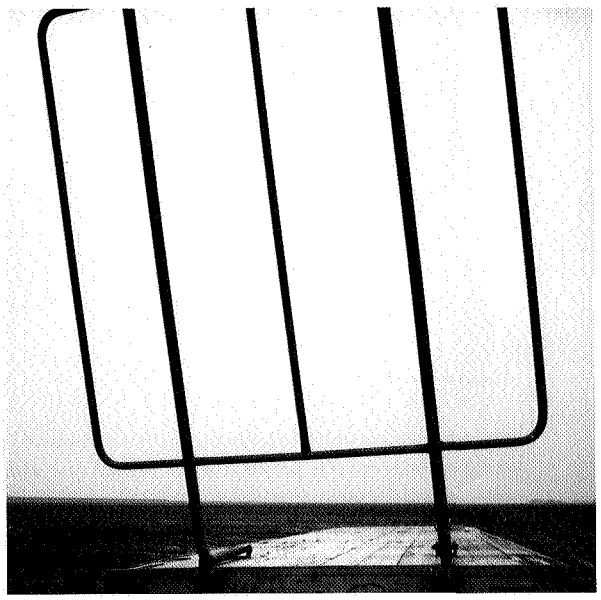

Het meer dat een meer blijft vanwege die oeroude waterkeringen van 'in het Pleistoceen opgestuwde zandruggen'.
Het meer dat je krijgt als je stopt met bemalen en een gat prikt in de dijk van de Westerwoldse A.
Het meer dat een meer kan worden niet omdat het land toevallig onder NAP ligt, maar omdat dat land dat in theorie onbeperkt kan produceren in de praktijk door produktiebeperkingen braak gelegd moet worden.
Dat meer dus.
De kunst zal natuurlijk zijn om op het moment dat miljoenen liters van gods water over 2500 ha van gods akkerland stromen de handen in de zakken te houden. Pas naderhand mogen ze eruit. Nee, moéten ze eruit. Want het meer is geen doel maar een middel. Het doel is De Toerist (en heiligt als geen ander de middelen).

Het plan is uitgedokterd door een architekt. Dat is een prae. Bij architekt is men geneigd te denken aan een ontwerper van huizen, fabrieken en andersoortige gebouwen. Maar het woord heeft nog een tweede, minder door het Nut geïnfekteerde betekenis: die van bedenker, inspirator en regisseur. Een architekt verenigt in zijn persoon het aardse en de verbeelding, het werk van handen en van hoofd. Als de bedenker van Het Meer varkensfokker of champignonkweker was geweest, of erger nog een toeristies entrepreneur, dan had het zeg maar anders *geróken*.
Het meer, of althans het plan, ligt in handen van een kommissie. Als dat maar goed gaat neig ik dan te denken, argwanend als ik ben.
Hoe staan de zaken ervoor?
De architekt (hij bouwde onder meer een medisch dagverblijf te Muntendam, het gemeentehuis te Scheemda, een palletschuur te Finsterwolde en de gestileerde voorgevels voor de spiegelwand te Nieuwe Pekela) zegt desgevraagd dat alles gestaag maar goed gaat, dat het er even naar uitziet dat alleen de westelijke helft het licht zal zien, maar dat hij er alle vertrouwen in heeft dat Het Meer er nog bij zijn leven zal komen.

Wel meer aardige mensen ontmoet de laatste tijd. Zo was er bijvoorbeeld eentje die sprak: 'Ach, waarom altijd zo kritisch. Je moet ook eens iemand de hand boven water kunnen houden'. Een verspreking die me dagenlang achtervolgde en waarvan ik nu dus dankbaar gebruik maak.
Maar toch.
Het vooruitzicht van Noord-Groningers als visboeren, waterfietsers, terrasuitbaters, vakantieparkportiers en fooienopstrijkers.
Over emigratie hoor ik ook niet meer zoveel de laatste tijd. Als dat maar goed gaat neig ik dan te denken, argwanend als ik ben.